

Nieuwsbrief Annagilde Hattem, juni 2020

Wat betekent het Coronavirus voor ons gilde

Het betekent angst en grote onzekerheid voor onze broeders en hun huisgenoten, omdat wij die kwetsbare doelgroep vormen. Beperkte bewegingsvrijheid en natuurlijk de schrik van de ziekenhuisopname van Joost Hulsbergen, Frank Nollen en Anne Karssing. Ja, dan natuurlijk ook de verbanning van onze kinderen en kleinkinderen en die zo andere moederdag. De heftige en door vele om ons heen verloren strijd, met name van onze broeder Joost en Anne Karssing, partner van gildebroeder Bert, tegen dit vreselijke virus en van Henry van der Kolk tegen kanker. Een definitief afscheid op gepaste afstand.

We konden leven met bijzaken als het niet doorgaan van schietavonden, de Algemene Leden Vergadering, de stille tocht rond 75 jaar bevrijding van Hattem en de mede vanuit ons gilde vormgegeven bevrijdingsfietsstocht in en rond Hattem, de erewacht en de Daendels-lezing in de Grote kerk, ook de festiviteiten rond de Koningsdag en tenslotte het niet doorgaan van de Sint Maartens gildendag in Epe, het Gaaijschieten en het Dikke Tinne festival. Allemaal ineens van ondergeschikt belang. Veel moois is ons onthouden, maar we hebben ook nog veel om in te halen. Aan alles komt een eind. Ook aan de inktzwarte periode van deze vreselijke pandemie. Wilde het liefst in het laatste weekend van maart de klok enkele maanden vooruit zetten. Ik dacht de dag te prijzen als we op de 5e mei de bevrijding konden vieren van ons land en de wereld, als alle Corona-maatregelen zouden zijn ingetrokken en we verlost zouden zijn van deze rampspoed. Het bleek niet zo en nu half juni beginnen we stapje voor stapje weer wat ruimte te krijgen, maar we zijn er nog lang niet. De wereld zal niet meer dezelfde zijn. Zo zullen veiligheidsmarges ons leven blijven bepalen totdat een afdoend vaccin beschikbaar is. Gelukkig hebben we meer dan ooit mogen zien en voelen dat de in alle hevigheid ontwakende natuur niet gevoelig was voor Covid-19. We mochten van heel dichtbij ervaren dat ondanks alles de bloesem van krent en meidoorn en wilde planten als speenkruid, paarse dovenetel en pinksterbloem opschoten en dat uitbundige vogelenzang onze zorgen voor even deden vergeten. De lucht (zonder vliegtuigstrepen) is in jaren niet zo schoon geweest en straten, pleinen en perrons niet zo leeg. We hebben ook hartverwarmende initiatieven gezien van naastenliefde en betrokkenheid bij elkaar en terecht werd de zorg met applaus in de schijnwerpers gezet. Als we dat gevoel toch eens konden vasthouden. Ondanks afstand toch toenadering en warmte. Hoe mooi is dat! Corona heeft ons zeker veel geleerd. Het leven en onze samenleving is niet maakbaar en alles van waarde is kwetsbaar en verdient bescherming. Bescheidenheid, hulpvaardigheid, creativiteit en dankbaarheid zijn waarden die een nieuwe dimensie hebben gekregen. En nu maar hopen dat we er echt van willen leren en dat we onze samenleving snel weer op orde krijgen en de economie draaiende. En als het dan weer 'normaal' wordt, dan zien we achterblijvers met lege handen en een groot gemis. Laten we juist dan dichtbij hen staan. Zeker in dat nieuwe normaal.

We weten inmiddels dat Corona nog steeds ons hele doen en laten bepaalt, al zijn de duim-schroeven na 'Bevrijdingsdag' wat minder strak aangedraaid. Het is best moeilijk om met wat meer vrijheid om te gaan, verantwoording te nemen en elkaar daarop aan te spreken. Zelf het goede voorbeeld geven, zeker als lid van die zogenoemde risicogroep, valt niet altijd mee. We verlangen intens naar nabijheid, warme en aandacht. We zijn klaar met Corona, maar Corona nog niet met ons! Houd moed en heb vertrouwen. W'Il meet again..... soon..... Ik hou me daar hoopvol aan vast.

Overlijden gildebroeder Joost Hulsbergen

Schokkend en inriest was het overlijden op 25 maart van onze 78 jarige zeer gewaardeerde gildebroeder Joost Hulsbergen. Heel onwerkelijk. Het Coronavirus heeft vernietigend toegeslagen. Een erudiet, markant, beminnelijk en altijd bruisend mens is er niet meer. Zeer behulpzaam en heel ondernemend. Begin maart liet hij nog één keer zijn schietkunst zien en hoe. We zullen hem verschrikkelijk gaan missen. De vlag halfstok en de kist onder zijn geliefde sequoiaboom in de volle zon gaf een bijna hemelse aanblik. Een laatste afscheid vanuit

de auto met een haag van bloemen op de voorgrond en prachtige muziek van Bach op de achtergrond. Joost weet zich in liefdevol gezelschap met zijn grote liefde Jente, dochter Merel en zoon Wicher. Op een passend moment, als we weer samen mogen komen, zullen we Joost op zijn geheel eigen wijze gedenken en een laatste saluut brengen. De kinderen Anna en Jonas hebben we ons medeleven overgebracht. Dacht even Joost te zien bij de aanblik van zijn zoon Jonas. Wij zullen Joost nooit vergeten en voor altijd zal zijn naam vermeld staan in de rijke geschiedenis van ons gilde. Toch is Joost nog een beetje bij ons. Ik mocht namelijk uit handen van Jonas het gildepak en het historische tenue van Joost in ontvangst nemen. Kunnen we vast een nieuwe gildebroeder blij mee maken.

Overlijden Anne Karssing

Anne was ook slachtoffer van het Coronavirus. Op haar eigen verzoek mocht ze het ziekenhuis verlaten om op 1 april thuis in het bijzijn van haar dierbaren te overlijden. Anne werd 75 jaar. Ook aan Bert en zijn kinderen hebben we onze deelneming betuigd. Een loodzware tijd voor hen en voor alle familie en vrienden die er niet bij konden zijn toen An haar laatste tocht maakte. Ook naar haar zullen we als dat weer mogelijk is, een laatste saluut brengen.

Overlijden gildebroeder Henry van der Kolk

En alweer moest het gilde afscheid nemen van een prominent lid van het allereerste uur. Henry leed al enige tijd aan slokdarmkanker, een strijd die hij niet heeft kunnen winnen. Eén van de drie her-instellers van ons gilde in maart 2007. Enkele jaren het gilde verlaten voor zijn Canadese avontuur. Na Frank Henry, nu ook Henry van der Kolk die ons op 74 jarige leeftijd is ontvallen. Hij was bij heel veel betrokken en inzetbaar. Een forse lijst van verdiensten, na zijn jarenlange wethouderschap. Niet voor niets onderscheiden als Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Alleen Gerrit Kouwenhoven is van dit drietal nog onder ons. De uitvaartplechtigheid was ook dit keer door de Coronaregels sober en klein, maar daardoor niet minder indrukwekkend. Door een erehaag van gildebroeders werd Henry 'zijn' Hattem uitgereden op weg naar Zwolle. Velen stonden langs de Dorpsweg voor een laatste groet, zo ook CDA fractie en bestuur, leden van Cantabilé en vele anderen. Ook de naam van Henry zal bijgeschreven worden in het gildeboek. We zullen zijn kennis en zorgvuldigheid hard gaan missen. Met name zijn rol als bewaker van alles waar het gilde voor staat. Henry zullen wij op een gepast moment gedenken.

Ziekhuisopname gildebroeder Frank Nollen

En onderwijl maakten we ons grote zorgen om gildebroeder Frank Nollen, die vocht voor zijn leven tegen het al verwoestende Coronavirus. Frank had het geluk aan zijn zijde. Met kleine stapjes en intensief revaliderend komt hij zijn Corona infectie te boven. Hij is nog wel even bezig met de terugweg, maar hij is sterk en heeft goede moed. Frank Henry zou op dergelijke momenten zeggen: 'broeder, moedig voorwaarts gaan. Niet versagen en heb vertrouwen'. Wij wensen Frank en natuurlijk ook Jeanne alle kracht en geduld toe om het leven weer op te pakken. Jammer dat we hem nog niet kunnen bezoeken, maar we blijven zijn stappen nauwlettend volgen. Onze wensen om kracht en geduld hebben hem hopelijk goed gedaan.

Overlijden Henk Borst

Het gilde is deze duizendpoot en prachtmens veel dank verschuldigd. Hij was een belangrijke drijvende kracht achter de realisatie van spookhond Kladdegat, de Kooi van Van Wassenaer, van de herstelde stadskanonnen en zijn laatste project; het schaalmodel van de Middeleeuwse stad Hattem in het jaar 1560-1570. Daarnaast was hij betrokken bij de verplaatsing en herbouw van het ijsbaangebouw. Een zeer handig en veelzijdig vakman, die altijd voor anderen klaar stond. Ja, ook gildebroeders Evert van Olst, Dolf Moesker en ondergetekende deden nooit tevergeefs een beroep op Henk met zijn gouden handjes. Ongelofelijk spijtig dat het verraderlijke Coronavirus Henk zo snel wist te slopen. We hebben zijn vrouw Janny en de

kinderen ons gildemedeleven betuigd. Het woord “borstwering” zoals ook het schaalmodel van kasteel Dikke Tinne laat zien, krijgt een diepere betekenis.

De Gilde website

Raadpleeg onze gildewebsite: www.sintannagildehattem.nl Daar vindt u o.a. ook deze en alle andere nieuwsbrieven en steeds meer andere relevante gilde-informatie.

Belangrijke data

Wat is nog belangrijk in deze tijd? Maar toch, een poging om de draad weer op te pakken. De Meesters hebben moeten besluiten om in dit rampjaar en zeker tot 1 oktober voor ons gilde geen samenkomsten meer te organiseren. Dat betekent alleen nog samenkomen voor schietavonden (naar verwachting vanaf oktober), maar geen gaaischieffestijn dit jaar. Dat betekent dat Bert Cleijsen nog een jaartje langer de fungerend schutterskoning blijft, een rol die hij ook dankbaar en met trots wil vervullen. Wel wordt bezien of we op een zwoele zomeravond een onofficieel buitentreffen kunnen hebben bij Harry en Henny Zwerus. Dit uiteraard met inachtneming van de Coronaregels, op vrijwillige basis en niet in gilde outfit. Gewoon een moment om elkaar onder het genot van koffie en een drankje weer even te ontmoeten en te bemoedigen. U krijgt tijdig nader bericht.

De actie om alle gildebroeders en de Anna's Tonny vd Kolk, Anne Henry en Wendelien Joekes te verrassen met een fles gildewijn, vergezeld van een bemoedigende boodschap is zeer gewaardeerd. Vele dankbetuigingen mogen ontvangen. Het doet goed dat er ondanks alles aandacht blijft voor elkaars wel en wee. Een broederschap als het onze staat voor die waarden. Het doet dan ook dubbel goed om Rudolf weer mobiel te zien rond zijn huis. Weliswaar met een rollator, maar toch. Hij heeft er weer zin in en is als vanouds in ieders wel en wee geïnteresseerd. Keep moving Rudolf.

Enkele aardige weetjes over ons gilde

- De provisor (nu overprovisor) heette begin 1600 nog 'overman',
- Het eerste gildehuis was het heilige Geest gasthuis.
- Waar de gilde-inventaris uit die tijd is gebleven zal voor altijd een raadsel blijven.
- Zo verdwenen drinkkannen en een met koper beslagen gildehoorn (drinkhoorn). In 1786 (patriottentijd) wordt zelfs nog gesproken van 2 gildehoorns. Het lijkt er op dat dit alles aan de gemeente is overdragen, maar het kan ook thuis bij die laatste der Mohikanen zijn opgeborgen.
- Gildevergaderingen vonden steeds in het raadhuis (nu stadhuis) plaats, op de hoekkamer (met buitenlantaarn).
- Wegens veelvuldig 'wangedrag' werden we daar destijds uit gezet. Wie zou ons daarna onderdak hebben verleend?
- Vele prominenten uit de samenleving waren lid van het gilde, ook pastoor Berend die Haeze en leden van de magistratuur.
- Het drankgebruik in die dagen was hoog en de lontjes nogal kort. Ruzies en beschuldigingen met handgemeen kwamen nogal eens voor.
- Zag een tijdje geleden dat in Harderwijk in een vitrine een prachtig, met zilver beslagen Sint Anna (te drieën) drinkhoorn stond. Wellicht is die voor een zacht prijsje over te nemen.
- Er staat vermeld dat 'kapitein' Daendels en zijn gildemannen, toen 'exercitiegenootschap' geheten, oefenden in de grote kerk. Zou dat alleen marcheren of ook schieten geweest zijn? Als dat zo is, dan is het maar goed dat we boogschutters zijn en geen gewerschutters. Anders was toen al (of opnieuw) de kogel door de kerk gegaan.

Een goede en veilige vakantietijd gewenst. Blijf alert en houd elkaar scherp.
De volgende Nieuwsbrief verschijnt in september 2020